

Det er nu givet og heller ikke bestridt af Kommunalbestyrelsen, at det var Thorvaldsens Villie, at Museumsbestyrelsen ikke skulde rumme Medlemmer, valgte af Kommunalbestyrelsen. Det er ogsaa meget forstaaeligt, at han traf denne Bestemmelse. Kommunalbestyrelsens Medlemmer vælges efter ganske andre Hensyn end dem, som for ham var de afgørende, nemlig de kunstneriske. Disse Hensyn tog han, som det klart fremgaar af Testamenterne, i fortrinlig Betragtning, men samtidig søgte han for at tillægge Kommunen den Indflydelse paa Bestyrelsen, som han fandt naturlig, ved at bestemme, at et Medlem af Magistraten altid skulde sidde i Bestyrelsen.

Det turde være en Følge af almindelig anerkendte Rettsætninger, at der maatte foreligge ganske særlige, tvingende Omstændigheder, for at der skulde kunne rokkes ved den Bestemmelse angaaende Bestyrelsen af Museet, som øjensynlig har været saa afgørende for Thorvaldsen. Særlig maa man respektere et saadant Vilkaar, naar det sættes af Danmarks største Kunstner og knyttes til en Gave af en saadan Værdi og af en saa enestaaende Betydning for Landet, som hans Samling er.

I den afgivne Udvalgsbetænkning nævnes end ikke dette Sagens Kærnepunkt. Men Udvalget har godt indset Spørgsmaalets Betydning. Det har da været dets Opgave paa opsigtsvækkende Maade at paavise, at der netop nu foreligger saadanne særlige Omstændigheder som ovenfor nævnt.

Inden vi gaar nærmere ind herpaa, skal vi blot bemærke, at naar Udvalget henviser til de mulige store Udgifter ved Bygningens forestaaende Istandsættelse, maa det ikke glemmes, at Museet ved at drage Rejsende til Byen i Aarenes Løb sikkert har skaffet Borgerne Indtægter, som overstiger disse Udgifter. Man mærker ogsaa lidt for tydeligt Hensigten, naar Bestyrelsen gøres ansvarlig for det i de sidste Aar aftagne Besøg. Der kunde dog maaske være andre Grunde, f. Eks. Bygningens medtagne Ydre, Glyptotekets Nærhed m. m.

Vi vender os nu til de Omstændigheder, der anføres til Støtte for at kuld-kaste Thorvaldsens Testamente. Det er i saa Henseende anført, at Thorvaldsens kgl. konfirmerede Bestemmelser er ugyldige. Dette er efter vor Mening urigtigt. Det siger sig selv, at ingen vil bortskænke en saadan Gave som Thorvaldsens til Opret-telse af et Museum uden at træffe eller forbeholde sig at træffe Bestemmelser om Bestyrelsen. Bestemmelserne i § 6 i det første Testamente viser formentlig ogsaa ganske tydeligt, at Thorvaldsen mente at have Ret til, at han selv eller hans Eksekutorer bestemte Bestyrelsesforholdene, naar den Tid kom, da man kunde se, hvorledes disse heldigst burde ordnes; vi henviser til Bestemmelserne om Eksekutorernes Ad-gang til at vælge deres Eftermænd og navnlig til Slutningsbestemmelsen om, at *stedse* et af Magistratens Medlemmer skal tage Del i *Bestyrelsen*. I det andet Testamente gjorde Thorvaldsen selv Brug af den nævnte Ret, og dette var saa meget naturligere, som han ved dette Testamentes §§ 5 og 6 skænkede en betydelig Kapital til Museet. Det ses da ogsaa tydeligt af den i Betænkningen p. 12—13 gengivne Erklæring fra Borgerrepræsentanterne, at disse var ganske klare over, at hvis Repræsentanterne i Gerningen vilde hævde, at Thorvaldsens Bestemmelser var ugyldige, maatte de til-bagevise de ved Kodicillen til Museets yderligere Dotation truene Bestemmelser eller gøre dem mindre virksomme. Dette er aldrig sket, og den saaledes etablerede Rets-tilstand har nu bestaaet i 70 Aar. Al Tale om, at Thorvaldsens Bestemmelser var ugyldige, maa for Fremtiden ophøre.

Udvalget har dernæst anført, at Bestemmelserne er uheldige. Dette er jo imidlertid ikke tilstrækkeligt til at kuld-kaste dem. Det er maaske ikke i Alminde-lighed heldigt, at Bestyrelser supplerer sig selv. Det kommer dog noget an paa, af hvem Bestyrelsen bestaar. Her bestaar den af to Professorer ved Kunstakademiet, et Medlem af Magistraten, et Medlem af Højesteret eller af Landsover- samt Hof- og Stadsretten og et af disse fire valgt femte Medlem. Vi tror ikke, at der i Virkelig-heden kan indvendes videre imod, at en saadan Bestyrelse supplerer sig selv, og ser man paa Navnene paa dem, der har fungeret som Medlemmer af Bestyrelsen, se vedlagte Fortegnelse, synes der heller ikke noget at indvende; vi tror ikke, at Besty-relsen var blevet bedre, hvis den var valgt paa en af de i de to fremkomne Forslag (Betænkningens p. 21 og p. 24) angivne Maader. — Heller ikke det andet af Udvalget i Betænkningens p. 4 omtalte Hensyn kan være afgørende overfor Thorvaldsens Testamente. Vi er ganske enige i, at et nært Samarbejde mellem Kommunalbesty-relsen og Museumsbestyrelsen er paakrævet, men den videre Begrundelse, der anføres